

Bedriftssundhedstjenesterne kan jo sagtens, selv om der ikke er BST-pligt, servicere virksomhederne, og det vil jo endda også være sådan, at vi vil lægge mere vægt på, at netop de virksomheder, som bliver screenet, og hvor forholdene ikke er i orden, får en rådgivningspligt. Det er jo langt mere vidtgående end det, man havde før, hvor der bare var pligt til at være med i BST, men hvor der ikke var nogen pligt til at lade sig rådgive af dem.

Så jeg er glad for at kunne overraske hr. Ole Vagn Christensen positivt på det felt.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Så må jeg sige, at det kunne hr. Lars Barfoed ikke. Det system, som hr. Lars Barfoed går ind for, er kontrol. Det system, der var før, var sådan, at der var et område, som parterne kunne trække på, hvis det var sådan, at de følte, at de på deres virksomhed havde brug for at få analyseret nogle ting og nogle sager.

Der er pokker til forskel på, om man samarbejder på virksomhederne om at finde frem til løsningerne eller man skal kontrolleres til, at man sådan set skal gøre de ting. Det giver ikke et godt klima på virksomheden, vil jeg sige til hr. Lars Barfoed.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg ved ikke, hvad der er galt med hørelsen i den socialdemokratiske folketingsgruppe i dag, men jeg tror, det har noget at gøre med det der sorte billede, som man gerne vil male af tingenes tilstand.

Kl. 14.45

Fordi jeg sagde to ting: Jeg sagde det med kontrollen, hvor man nu kan sige, at I skal være forpligtede til at blive rådgivet. Men man kan jo også, som hr. Ole Vagn Christensen efterlyser, jo helt som før frivilligt, i fællesskab, arbejdsgivere og ansatte, bede om den rådgivning. Hvis man synes, det ville være godt at få noget rådgivning, så kan man spørge i en BST eller hos andre professionelle rådgivere og få de råd, man gerne vil have. Så det kan man akkurat nu som før gøre, og det kan man også gøre i fremtiden.

Første næstformand (Svend Auken):

Den sidste kommentator er hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu handler diskussionen jo om mål og midler i de næste 5 års arbejdsmiljøpolitik.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan Det Konservative Folkeparti egentlig stiller sig til den diskussion, der har været om afskaffelse af det, der hedder det objektive arbejdsgiveransvar, altså det, at det er arbejdsgiveren, der har ansvaret for, hvad der foregår på en arbejdsgivers virksomhed. Er det også et synspunkt, som hr. Lars Barfoed har, som nogle har givet udtryk for, at arbejdsgiverens bestemmelsesret, ret til at råde over sin arbejdsplads, skal indskrænkes, ved at man griber ind over for det objektive arbejdsgiveransvar?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes altid, at det er principielt betænkeligt, at man kan straffe nogle, hvis man ellers kan straffe dem meget hårdt, for noget, som de ikke er skyld i.

Jeg synes, det er en kompleks problemstilling, som jo slet ikke er oppe i det lovforslag, vi diskuterer her i dag, for det drejer sig om prioriteringerne i arbejdsmiljøindsatsen. Men jeg synes, det er et væsentligt problem, hr. Søren Søndergaard peger på her, som vi på en eller anden måde skal tackle.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det ikke et lovforslag, vi behandler, det er en forespørgselsdebat om lige præcis mål og midler i de næste 5 års arbejdsmiljøpolitik.

Det er da klart, at hvis man så at sige afskaffer det objektive arbejdsgiveransvar og siger, at arbejdsgiveren ikke længere har ansvar for, hvad der foregår på vedkommendes arbejdsplads, men kan lade ansvaret overgå til de ansatte, så får det selvfølgelig nogle konsekvenser for arbejdsmiljøet, og det tror jeg hr. Barfoed er fuldstændig enig med mig i. Derfor er det vigtigt og vel især vigtigt for et parti som De Konservative, som jo traditionelt går ind for at bevare arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet, hvordan man forholder sig til det her, for det er jo lidt underligt at ville bevare arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet og samtidig sige: Men i øvrigt har arbejdsgiveren ikke noget ansvar for, hvad der foregår på vedkommendes arbejdsplads. De to ting hænger jo sammen.